

PIONEERS Nieuws

NEDERLAND

“Deze dag is een dag van grote blijdschap Wel aan dan, laten wij heengaan en het in het koninklijk paleis melden.” (2 Kon. 7: 9b)

Vergelijkingen gaan altijd ergens mank, ook deze. Toch blijft de wonderbaarlijke uitredding van de belegering van Samaria in mijn hoofd weerklinken als ik terugkijk over de afgelopen 4 jaar en 2019 nu daarmee vergelijk. God gebruikt mensen, maar het is van de Here geschied.

Wonderbaar

Stichting AWZ heeft een forse zwaai gemaakt: van alleen de Arabische wereld naar nu alle onbereikte volken wereldwijd. Toen in afkalvende staat, nu met twee zendingskantoren en sterk verbonden met Pioneers. Zendingkantoor Pioneers Europe fungeert als het motorblok waarin alle ondersteunende diensten voor de diverse landkantoren zijn ondergebracht. Wat in het Engels beschikbaar is behoeft nog slechts een vertaling naar een bepaald land. Synergie volop. Pioneers Europe floreert in toenemende mate, met positieve weerslag op alle Europese landkantoren en uitzendingen.

Voor Pioneers Nederland is de nieuwe directeur nu gevonden: Jaap Oosterhuis uit Bovenkarspel. In het decembernummer van het PINL Nieuws zal hij zich voorstellen. Per 1 januari 2020 neemt hij het dagelijks werk van mij over en beperk ik mij tot mijn rol van bestuursvoorzitter van stichting AWZ. Jaap is

24/7 eindverantwoordelijk voor het Nederlandse zendingskantoor, en door gebruik te maken van alle beschikbare facilitaire diensten, kan hij zijn taak parttime uitvoeren.

Bij alle groei in organisatie en menskracht nemen ook de bedrijfskosten toe. Hoewel stichting AWZ op zich financieel gezond is, werd de ondersteuning toch nijpender. We mogen echter niet alleen geloven, maar nu ook zien dat God niet laat varen het werk van Zijn handen. Allereerst door de zeer trouwe achterban van de stichting. U bent niet weggegaan bij alle verandering en wij danken God en u daarvoor. Bovendien kregen wij deze zomer een fors legaat. Het geld gaan we met name inzetten om de groeiende organisatie financieel sterker te maken voor de langere termijn.

Wij putten moed uit zoveel zegen en willen die hier graag met u delen opdat ook u bemoedigd zult zijn. Zending is geen ver-

loren zaak. Volharden en volhouden is het devies. In geloof gehoorzaam de Grote Opdracht uitvoeren, die Jezus ons heeft gegeven om alle volken tot Zijn discipelen te maken. Zolang die bijna 3 miljard mensen nog niet bereikt zijn, blijft er werk aan de winkel. Dank dat u daarin met ons partnerde, en naar wij geloven ook met ons zal blijven partneren.

In de Nederlandse zendingswereld is er volop initiatief om die 3 miljard te gaan bereiken. Dit najaar zullen samenwerkende zendingsorganisaties daarover naar buiten treden en in het PINL Nieuws van december zullen we u daarover berichten. Met dank aan onze Here en aan u ziet de toekomst van stichting AWZ er nu een stuk florissant uit dan vier jaar geleden. Zijn naam is Wonderbaar.

Jacob Westland

Voor God bestaan er geen gesloten landen

Gesloten landen, de naam zegt het al, zijn landen gesloten voor zending. In het algemeen zijn het islamitische, hindoeïstische of boeddhistische landen, die wettelijk godsdienstvrijheid hebben, doch daar iets geheel anders onder verstaan dan wij hier in het Westen. Vaak betekent godsdienstvrijheid in die landen, dat je het geloof mag beoefenen waarin je bent geboren, maar niet dat je je geloof mag uitdragen. In het westen is zending en evangelisatie echter onlosmakelijk verbonden aan je geloof beoefenen.

Gesloten landen zijn vaak tweede en derde wereldlanden met een zwakke structuur op het gebied van economie, justitie, onderwijs, en gezondheidszorg. Vaak zijn het landen die ook heel erg dubbel zijn: zolang je maar kennis en geld inbrengt, word je gedoogd totdat de overheid genoeg van je heeft.

In gesloten landen kan je dus niet publiekelijk je geloof uitdragen, maar er zijn wel heel veel kansen om erbinnen te komen via hulpprojecten. Zending in Woord en Daad. De daad is geen truc om binnen te komen, maar de invulling van het geven van een beker water aan de dorstigen. Zo kun je in dergelijke landen bijna altijd wel je eigen vakkennis (theoretisch en/of praktisch) overdragen.

Je hoeft daarvoor geen onderwijzer(es) in westerse zin te zijn omdat de over te dragen kennis meestal zeer basic is. Met een klein beetje creativiteit en een grote portie flexibiliteit kunnen de meesten het. En is er geen vacature in jouw vakkennis,

dan maken we met elkaar gewoon je eigen hulpverleningsprogramma.

Denk niet te gauw dat men geen behoefte heeft aan jouw kennis. Een voorbeeld: artistieke beroepen. Als je mooi kan tekenen of muziek maken, dan is dat een binnenkomer voor ieder mens. Zodra je ergens gaat tekenen, heb je zo een groep mensen rondom je en krijg je de mooiste gesprekken. Waarom je dáár bent en zó ook over wat jou beweegt. Dus kansen

volop om het evangelie over te dragen. In een gesprek een op een is er in gesloten landen heel veel mogelijk om iets te zeggen. Uiteraard speelt gebed hierbij een cruciale rol.

Nu door de toenemende druk en vervolging het tij voor de Ngo's lijkt af te nemen, zie je andere vormen opkomen om

een verblijfsvisum te krijgen. Bijvoorbeeld BAM: business as mission. Een eigen bedrijf runnen, maar dan op christelijke waarden. Kun je je voorstellen dat eerlijk zakendoen in gesloten landen een getuigenis op zich is? In

het algemeen zijn het niet de woorden die het doen, maar de manier waarop je leeft, dat het grootste getuigenis is over de waarheid van het evangelie. Doen wat je zegt, en zeggen wat je doet. Juist in landen waar de corruptie vaak welig tiert. Een kleine waarschuwing is evenwel op z'n plaats. Winst maken is door hoge belastingen, voortdurend wijzigende en plotselinge regelgeving, corrupte ambtenaren, en een handelsklimaat van niet nakomen van zakelijke verplichtingen, vaak moeilijk, dus mik op break-even.

Om met het oog op zending in een gesloten land te gaan werken voor een westers bedrijf is niet altijd een goede manier. Naast je volle werkweek heb je in een land met veel minder voorzieningen dan in het westen veel tijd nodig voor het op orde houden van je leefomstandigheden. Bovendien eist een andere cultuur en een ander klimaat ook veel energie. Ondanks de goede voorname blijft er in de praktijk dan weinig energie over om ook nog het evangelie te delen.

Er zijn dus volop kansen in gesloten landen. Daarom is de vraag niet of je er wel in komt, maar veel meer welke kosten jij ervoor over hebt om in de moeilijkere, gevaarlijkere landen te werken en het evangelie over te dragen. Vaak zijn gesloten landen ook de landen met vele onbereikte bevolkingsgroepen, waar het evangelie het minst is gebracht. Wanneer alles dicht lijkt te zitten vindt God wel een kier. Want 'gesloten landen' komen in Zijn woordenboek niet voor.

“In een gesprek een op een is er in gesloten landen heel veel mogelijk om iets te zeggen”

Libië

In het noorden van Afrika aan de Middellandse zee kust, ten westen van Egypte, ligt Libië. Qua oppervlakte een enorm land met heel veel woestijnzand. Libië heeft een lange en rijke historie. Tijdens de Vroege kerk had het een aanzienlijk aantal christenen (Cyrene).

Eeuwenlang was het deel van het Ottomaanse rijk. Italië bezette Libië van 1911 tot 1943, en Engeland en Frankrijk nog een korte poos erna. In 1951 verkreeg Libië onafhankelijkheid onder koning Idris de Eerste. Deze werd verbannen toen in 1969 kolonel Muammar Gadaffi een militaire coup pleegde. In 2011 tijdens de Arabische Lente werd het regime van Gadaffi omvergeworpen. Een stap richting democratie dacht men, maar helaas zo eenvoudig lag het niet. Libië, dat gekenmerkt wordt door een stammencultuur, verviel in een burgeroorlog.

Momenteel is er een machtsstrijd gaande om het land tussen de Libyan National Army (LNA) geleid door Haftar en de door de VN erkende regering, the Government of National Accord (GNA), onder leiding van El Serraj die zetelt in de hoofdstad Tripoli. Haftar die inmiddels het grootste deel van het land controleert, startte in april 2019 een offensief tegen Tripoli. Hij gokte snel te kunnen oprukken, maar stuitte op de onverzettelijkheid van milities in Tripoli die besloten de armen in een te slaan om Haftar tegen te houden. Het offensief dat tot op heden aanhoudt en waarvan het einde allerminst in zicht is, heeft tot nu toe geresulteerd in circa 1000 doden en meer

dan honderdduizend mensen die hun huis verlaten hebben om een veiliger heenkomen te zoeken.

Libië heeft 6 miljoen inwoners, waarvan 99% moslim is. Een half procent van de bevolking is christen, zo goed als allemaal immigranten. Daarbij kun je denken aan arbeiders uit Afrika, Indië en Azië, maar ook aan vele vluchtelingen die op hun weg naar Europa er zijn gestrand. Deze groepen mogen hun eigen kerken hebben. Dat betekent evenwel dat de aanwezige kerkgebouwen in Libië uitsluitend bedoeld zijn voor de buitenlandse christenen. Libiërs mogen er niet komen. Het gegeven dat deze christenen uit het buitenland naar de kerk mogen wil niet zeggen dat het allemaal makkelijk is. In de eerste plaats is het de bedoeling dat ze hun geloof voor zichzelf houden en niet delen met Libiërs. Daarnaast geldt voor Sub Sahara christenen dat ze naast vervolging op basis van hun religie ook worden gediscrimineerd op grond van hun etniciteit.

Rond Tripoli worden regelmatig militaire checkpoints geplaatst, waar ook Afrikanen worden gecheckt en sommigen van hen ontvoerd met als doel losgeld te krijgen. Een van de redenen om zich te richten op deze groep is dat de milities niet bang zijn

dat de overheden van de landen waar deze personen vandaan komen voor hen zullen opkomen. Ze vrezen geen consequenties. Bronnen verklaren dat deze checkpoints vooral op vrijdag of zaterdag langs wegen richting kerken worden geplaatst. Daarbij is het leven voor vluchtelingen in de Libische detentiecentra is in het algemeen verschrikkelijk. Ook hier bevinden zich christenen die er vervolgd worden.

“Het aantal christenen met de Libische nationaliteit is uiterst klein”

Het aantal christenen met de Libische nationaliteit is uiterst klein. Ze zijn te kwalificeren als “geheime gelovigen” en delen hun geloof met niemand, omdat ze allemaal een islamitische achtergrond hebben en het verlaten van de islam

niet wordt getolereerd door familie, clan of maatschappij. Zij die wel naar buiten treden lopen zeer groot gevaar en vluchten is feitelijk de enige optie. Libische christenen leven in angst. Ze durven elkaar niet op te zoeken omdat ze weten dat niet-islamitische samenkomsten voor Libiërs ten strengste verboden zijn. In een land met zoveel anarchie, zonder duidelijke overheid die wetten handhaaft, met zoveel verschillende milities, met een stammencultuur, lijkt een hoopvolle toekomst ver weg. Bidden is het motto, bijvoorbeeld voor zendelingen die er hun werk proberen te doen.

Vreugdetranen

Ik weet niet zeker of ik ooit echt tranen van vreugde heb gehuild. Maar vanavond heb ik een sms ontvangen van een nummer dat ik niet kende. In het algemeen negeer ik zoiets, behalve dan dat het nu Psalm 133 in het Arabisch was. Nieuwsgierig vroeg ik wie het was.

**Zie, hoe goed en hoe liefelijk is het,
als broeders ook eensgezind samenwonen.**

**Het is als de kostelijke olie op het hoofd,
die neerdruipt ...,**

**Het is als de dauw van de Hermon,
die neerdaalt ...,**

**Want daar gebiedt de Heere de zegen,
En het leven tot in eeuwigheid.**

Mijn lieve vriendin was het die mij antwoordde. Na meer dan een jaar werd ze uit de gevangenis vrijgelaten. Ik heb op dit moment niet veel woorden, maar wil toch deze overweldigende vreugde met jullie delen. Ik kan me niet voorstellen hoe het is om gevangen te zitten,

onthoofd te kunnen worden, puur en alleen omdat je de Here Jezus liefhebt. Om van kinderen weggerukt te worden, moedig met de vrouwen in de gevangenis het evangelie te delen. Om niet te weten of en wanneer je ooit vrijgelaten zult worden. Om met niemand te kunnen communiceren.

Als toeschouwer was het een zware last om te dragen. Wij houden van snelle antwoorden van God. Van mooi verpakte antwoorden die al onze wensen en behoeften bevredigen. Ook ik bezondig mij daaraan. Ik kan je vertellen dat mijn geloof de afgelopen 14 maanden fors op de proef is gesteld. Ik heb gebeden en gebeden, gesmeekt, gepleit en om haar gehuild. Ik heb ook niet gebeden omdat het te hopeloos voelde. Ik heb geworsteld met woede over hen die haar dit hebben aangedaan, met boosheid over de landen die bij deze oorlog betrokken zijn. Nee, het is zeker niet mooi geweest, en dit alles terwijl ik veilig thuis zat, omringd door mijn dierbaren, mijn vrienden, mijn spullen.

Om vanavond te horen van mijn vriendin, mijn lieve zus, was meer dan mijn tranenbuizen konden verwerken.

Dank u, Vader, voor Uw nabijheid bij mijn vriendin in deze o zo moeilijke tijd, voor Uw trouwe omringende zorg, voor het haar toestaan om weer herenigd te worden met haar kinderen en haar dierbaren. Dank U voor haar leven, zij is zo kostbaar.

Colofon

PIONEERS
NEDERLAND
ONDERDEEL VAN STICHTING AWZ

Pioneers Nederland

Postbus 57, 1619 ZH Andijk
Tel. 0228-592020 of 06-52321763
info@pioneersnederland.org

Bankrekening

IBAN: NL49INGB0008207860
ten name van stichting AWZ
BIC: INGBNL2A

Pioneers Nederland Nieuws is een uitgave van stichting AWZ.

Stichting AWZ (Arabische Wereld Zending Nederland) is de wettelijke entiteit van twee zendingskantoren: Pioneers Nederland en Pioneers Europe. Stichting AWZ is verbonden met Pioneers International,

een interkerkelijke internationale geloofszending, die wereldwijd het evangelie brengt aan de onbereikte volken.

Stichting AWZ heeft tevens een bijzondere focus op de Arabische wereld. Stichting AWZ is een ANBI instelling en lid van MissieNederland.

Pioneers Nederland verzorgt voor stichting AWZ de zendingskantooractiviteiten in Nederland. Op onze websites kunt u zich hierover verder informeren.

KvK 41150377

